

การศึกษาการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการ ถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ : 14 มิถุนายน 2566

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ : 7 กรกฎาคม 2566

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 14 กรกฎาคม 2566

กิติยรัตน์ จันทร์หอม*

โชติ บดีรัฐ

คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีศึกษาจังหวัดพิษณุโลก และปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงาน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาจากประชากรทั้งหมด 465 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ แบบสอบถามขั้นตอนการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมาและเจตคติต่อพระราชบัญญัติโรงงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t-test, One Way Analysis of Variance และ Scheffe

ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลกต่อภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนมาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) เจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลกต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้กับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน มีระดับการรับรู้ความรู้และความเข้าใจในภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 4) ผลการเปรียบเทียบระดับเจตคติกับปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน มีระดับระดับเจตคติต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 5) ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมาได้แก่เรื่องขาดผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ: การรับรู้ เจตคติ การถ่ายโอนภารกิจ

วิธีการอ้างอิง:

กิติยรัตน์ จันทร์หอม และโชติ บดีรัฐ. (2567). การศึกษาการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. *วารสารวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 6(1), 119-133.

* ผู้ประสานงานหลัก: kitiyarat.c@psru.ac.th

A Study of the Perception and the Attitude of Local Administrative Organization Officials toward Mission Transfers according to the Factory Act B.E. 2535 and Its Amendments

Received: June 14, 2023

Revised: July 7, 2023

Accepted: July 7, 2023

*Kitiyarat Chunhom**

Chot Bodeerat

Faculty of Social Sciences and Local Development,
Pibulsongkram Rajabhat University

Abstract

The purpose of article were to study the perception and the attitude of local administrative organization officials toward mission transfers according to the Factory Act B.E. 2535 and its amendments in Phitsanulok province and investigate the problems arising from the implementation of the transferred mission. The population of this quantitative research consisted of 465 people. The data were collected by using a questionnaire and analyzed by using Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, One Way Analysis of Variance, and Scheffe. The results showed that the overall knowledge of local administrative organization officials in Phitsanulok province toward the transferred mission was at a moderate level. In addition, their attitude toward the Factory Act B.E. 2535 was at a high level. Also, the level of education and positions significantly affected the different levels of knowledge and understanding of the transferred missions as well as their attitudes towards the Factory Act B.E. 2535 at .05. The problems arising from the implementation of the transferred missions were the lack of experts and the lack of skilled officials.

Keywords: Recognition, Attitude, Mission Transfer

Cite this article as:

Chunhom, K., & Bodeerat, C. (2024). A Study of the Perception and the Attitude of Local Administrative Organization Officials toward Mission Transfers according to the Factory Act B.E. 2535 and Its Amendments. *Journal of Management Science Pibulsongkram Rajabhat University*, 6(1), 119-133.

* Corresponding Author: kitiyarat.c@psru.ac.th

บทนำ

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เป็นบทบัญญัติสำคัญที่กำหนดขึ้นเพื่อควบคุมการประกอบกิจการโรงงาน โดยกำหนดขั้นตอนตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งแต่ขั้นตอนของการตั้งโรงงาน การดำเนินการของโรงงาน รวมถึงการกำกับดูแลโรงงาน แต่เนื่องจากสภาพความเป็นจริงของโรงงาน มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดการ “ปรับปรุงระบบการควบคุมดูแลโรงงานใหม่ให้สอดคล้องกับ สภาพการประกอบกิจการโรงงานแต่ละลักษณะ โดยจัดแบ่งระบบการควบคุมดูแลโรงงาน ออกเป็น 3 ระบบ คือ ระบบกำกับตามปกติ ระบบการแจ้งให้ทราบก่อนเริ่มประกอบกิจการโรงงาน และระบบ การอนุญาต” เพื่อนำมาใช้กับโรงงานจำพวกที่ 1 โรงงานจำพวกที่ 2 และโรงงานจำพวกที่ 3 (พวงผกา บุญโสภาคย์, 2526) ต่อมาเมื่อมีการกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นจึงเกิดการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (วาสนา ยี่รงค์, 2563) ซึ่งได้สรุปความหมายของการถ่ายโอนภารกิจ หมายถึง การที่ราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาคจะลดหรือยุติบทบาทจากผู้ปฏิบัติเปลี่ยนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติแทน โดยจะต้องมีการถ่ายโอนงานงบประมาณ และบุคลากรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสมและเพียงพอในการดำเนินการกิจการตั้งงบประมาณไว้ที่ส่วนราชการตั้งที่ปฏิบัติมายังไม่ใช้การถ่ายโอนภารกิจที่แท้จริง เพราะการถ่ายโอนภารกิจจะต้องเชื่อมโยงกับเรื่องการเงิน การคลัง งบประมาณ และการแบ่งรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทในการกำกับดูแลโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดภารกิจที่ถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 6 ด้าน จำนวน 245 ภารกิจ โดยภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 จัดอยู่ในกลุ่มภารกิจข้อ 4.5 การพัฒนาอุตสาหกรรม มีจำนวน 5 ภารกิจ 1) ภารกิจการกำกับดูแลโรงงานจำพวกที่ 1 2) ภารกิจการกำกับดูแลและรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 3) ภารกิจการตรวจสอบกรณีโรงงานก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ 4) ภารกิจกำกับดูแลโรงงานจำพวกที่ 3 ประเภทที่ไม่ก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและอนามัย และ 5) ภารกิจการอนุญาตให้ตั้งโรงงานขนาดเล็กในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งที่ไม่มีผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการเพื่อถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 แห่ง คือ กรุงเทพมหานคร พัทยา และเทศบาล โดยมีภารกิจ ที่ถ่ายโอนจำนวน 3 ภารกิจ ได้แก่ ภารกิจการกำกับดูแลโรงงานจำพวกที่ 1 ภารกิจการกำกับดูแลและรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 และภารกิจการตรวจสอบโรงงานก่อเหตุเดือดร้อน ซึ่งมีผลทำให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นได้ (ปิยพร กิตติเวช, 2561) ด้วยองค์ประกอบของโครงสร้างองค์กรที่ต่างกัน ระหว่างผู้โอนภารกิจคือกรมโรงงานอุตสาหกรรมและผู้รับโอนภารกิจคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งถ้าหากเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กตำแหน่งวิศวกรจะไม่มีในโครงสร้าง ดังนั้น การกำกับดูแลอาจจะยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและอีกบริบทหนึ่ง องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นได้รับการฝึกในการถ่ายโอนมาจากหลายกระทรวงและหลากหลายภารกิจ แต่จำนวนบุคลากรที่จะทำภารกิจต่าง ๆ อาจมีไม่เพียงพอ ทำให้การกำกับดูแลไม่ทั่วถึง การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่พนักงานที่รับผิดชอบอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการ อีกสิ่งหนึ่งที่ต้อง

การศึกษาการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

.....
 คำนี้ถึงคือเจตคติของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นต่อการนำพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้ในการควบคุมโรงงานเพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับชุมชนเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นอย่างไรต่อพระราชบัญญัติโรงงานดังกล่าว

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ชุมชนเดือนร้อน เช่น ร้านรับซื้อของเก่ารับซื้อซีซีเอ็ม 137 ซึ่งเป็นวัตถุอันตราย หรือการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมที่อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเหตุการณ์นี้อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยกับชุมชนได้ แต่ถ้าหากมีการปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจอาจป้องกันการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยได้กำหนดพื้นที่ในการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ในประเด็นที่เกี่ยวกับกับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับการถ่ายโอนมาทั้ง 3 ด้าน และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เพื่อเสริมแนวทางในการพัฒนาในการดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานตามภารกิจการถ่ายโอนพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการรับรู้ในด้านความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับโอน และเจตคติของเจ้าหน้าที่ต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
3. เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานตามภารกิจการถ่ายโอน พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน

สมมติฐานในการวิจัย

เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติการ ที่ต่างกันมีระดับการรับรู้ของความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจ และเจตคติต่อพระราชบัญญัติโรงงาน โรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่แตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ศึกษาได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาความรู้และเจตคติ การศึกษาความรู้และเจตคติเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความรู้ไปสู่ความเข้าใจและนำไปใช้ โดยผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างชัดเจนโดยชี้ให้เห็นว่าความรู้เป็นขั้นตอนแรกในการที่สมองรับเอาข้อมูลเข้ามาเก็บไว้ในระบบความจำ จากนั้นขั้นตอนที่สองจึงเป็นเรื่องราวของความเข้าใจในความหมายของข้อมูลจากความรู้นั้น ๆ จนถึงขั้นถ่ายทอดหรือสื่อความหมายออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ต่อไปได้ แล้วจึงมาถึงขั้นนำความรู้ไปใช้จากความเข้าใจด้วยการวิเคราะห์

สังเคราะห์ และประเมินผลต่อไป ส่วนด้านเจตคติ เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เป็นผลมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ แสดงออกผ่านพฤติกรรมผ่านปฏิริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อ บุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องจากการเรียนรู้ นั้น ๆ (กนกพร บุญอนันตบุตร, 2560)

2. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่นคือ หน่วยงานปกครองที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมาก ที่สุดรูปแบบหนึ่ง โดยปกติการปกครองส่วนท้องถิ่นจะเปิดโอกาสให้ประชาชนในเขตท้องถิ่นนั้น เลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นเพื่อเลือกผู้บริหารท้องถิ่นอีกทีหนึ่ง (เรียกว่าการเลือกตั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมตามลำดับ) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการบริหารจากรัฐได้ในระดับหนึ่งตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ, 2559)

3. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ปิยพร กิตติเวศ, 2561) ได้สรุปความหมายของการถ่ายโอนภารกิจไว้ดังนี้คือ 1) ภารกิจที่ซ้ำซ้อน เป็นภารกิจการให้บริการสาธารณะที่กฎหมายกำหนดให้รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่เรื่องเดียวกัน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการดำเนินการตามภารกิจนั้นด้วยแล้ว 2) ภารกิจที่รัฐจัดทำในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นภารกิจให้บริการสาธารณะที่กฎหมายกำหนดให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ดำเนินการ หรือไม่เคยดำเนินการตามภารกิจนั้น และ 3) ภารกิจที่รัฐจัดทำในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เป็นภารกิจการให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่ง และมีผลกระทบเกิดขึ้นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นด้วย

4. การถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มี 3 ประเด็น ในการรับการถ่ายโอนภารกิจคือ 1) การกำกับดูแลโรงงานจำพวกที่ 1 ได้แก่ การกำกับดูแลให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 1 ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว ซึ่งหากผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 1 ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 200,000 บาท 2) การกำกับดูแลและรับแจ้งประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 คือ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่สามารถประกอบกิจการจะต้องแจ้งให้ทางราชการทราบก่อน ทั้งนี้ภารกิจที่ถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีดังนี้ การรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 และการรับชำระค่าธรรมเนียมรายปีของโรงงานจำพวกที่ 2 ที่แจ้งประกอบกิจการ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับโรงงานจำพวกที่ 2 เช่น การแจ้งโอน แจ้งเปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนแปลงอื่น ให้บันทึกในใบ ร.ง. 2 หน้า 2 การแจ้งเลิก ให้เรียกคืน ใบ ร.ง. 2 โดยตรวจสอบให้แน่ใจว่า ผู้ประกอบการ ได้ชำระค่าธรรมเนียมรายปีครบถ้วนถูกต้องแล้ว 3) การตรวจสอบกรณีโรงงานก่อเหตุเดือดร้อนหมายถึงดำเนินการเกี่ยวกับการรับเรื่องร้องเรียนโรงงาน ซึ่งอาจเป็นการร้องเรียนด้วยวาจา ทางโทรศัพท์ หรือทำเป็นหนังสือร้องเรียนทางจดหมายก็ได้ รวมถึงการสำรวจ รวบรวมข้อมูลการก่อเหตุเดือดร้อนของโรงงาน การเก็บประวัติการร้องเรียนโรงงานในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการประสานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหรือกรมโรงงานอุตสาหกรรม

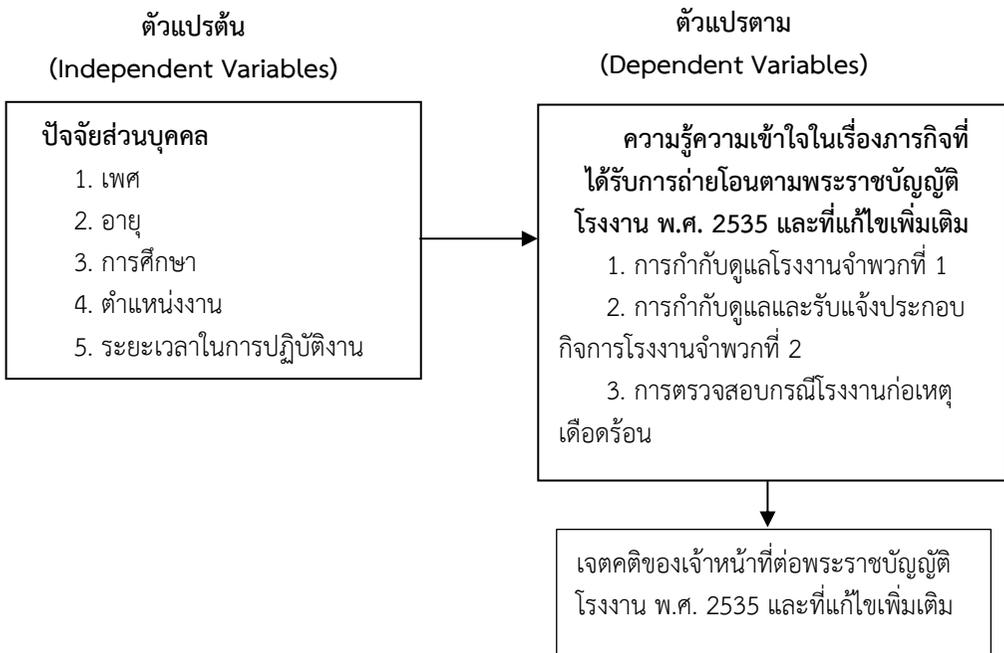
ทั้งนี้ จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ยังพบว่า การศึกษาของ ชนัญชิตา มูลชีพ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษา ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีมหาต จังหวัดสุโขทัยพบว่า บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอศรีมหาต จังหวัดสุโขทัย มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการศึกษาปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด

การศึกษาการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

.....

เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ในระดับปานกลาง เมื่อมีความรู้ในระดับปานกลาง ส่งผลให้เกิดความไม่เข้าใจในการปฏิบัติ และเสี่ยงต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับการนำข้อมูลเข้า การส่งต่อข้อมูลในคอมพิวเตอร์ เจตคติของเจ้าหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวจึงมีค่อนข้างน้อย ดังนั้นจึงควรมีการให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวและชี้แจงให้เห็นถึงโทษของการกระทำผิดให้ชัดเจนขึ้น เพื่อให้บุคลากรได้ระมัดระวังในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 และยังพบประเด็นที่เกี่ยวข้องในการศึกษาของ (ปิยพร กิตติเวช, 2561) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการกำกับดูแลการประกอบกิจการโรงงานศึกษารณิการโอนอำนาจในการกำกับดูแลโรงงานที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมต่ำกว่าห้าสิบรวมมาตามร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่) พ.ศ. ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การโอนอำนาจในการกำกับดูแลโรงงานที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมต่ำกว่า 50 แรงม้า ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กซึ่งประสบปัญหาด้านบุคลากรด้านงบประมาณและด้านกฎหมายในการกำกับดูแลโรงงานดังกล่าว จากการศึกษายังพบว่า จำนวนบุคลากรของเทศบาลตำบล กระจับและองค์การบริหารส่วนตำบลท่าทรายที่ทำหน้าที่กำกับดูแลโรงงานยังมีจำนวนไม่เพียงพอและขาดความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน และมีปัญหาด้านงบประมาณในการกำกับดูแลโรงงานด้วย ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าระดับการรับรู้ในด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนและเจตคติของเจ้าหน้าที่ต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายซึ่งระดับการรับรู้อาจมีความแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัญหาในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงประสบปัญหาในด้านความแตกต่างกันของโครงสร้างของบุคลากรระหว่างผู้ถ่ายโอนภารกิจและผู้รับโอนภารกิจโดยจากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอกรอบงานแนวคิดการวิจัยดังภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา เก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ศึกษาคือเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 338/2563 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2563 เรื่องการแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เทศบาล) เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมในการทำงานตามการถ่ายโอนภารกิจที่ปฏิบัติหน้าที่ในเทศบาลนครจังหวัดพิษณุโลก เทศบาลเมืองอรัญญิก เทศบาลตำบลในจังหวัดพิษณุโลก 24 แห่ง รวมประชากรที่ใช้ศึกษาทั้งสิ้น จำนวน 465 คน และผลการศึกษาจากงานวิจัยมีความน่าเชื่อถือได้ดังสรุปได้ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนเจ้าหน้าที่เทศบาลจังหวัดพิษณุโลกตามตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้ง

ตำแหน่ง	เทศบาลนคร พิษณุโลก	เทศบาลเมือง อรัญญิก	เทศบาลตำบล 26 แห่ง	รวม
ผู้บริหาร	7	7	148	162
สำนักงานคลัง	8	8	129	145
สำนักช่าง	7	7	82	96
สำนักสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	7	6	49	62
รวม	29	28	408	465

ที่มา : ข้อมูลรวบรวมข้อมูลจากโครงสร้างบุคลากรของเทศบาล จากเว็บไซต์ของเทศบาลทั้ง 26 แห่ง

ซึ่งจากจำนวนเจ้าหน้าที่เทศบาลที่ได้รับการแต่งตั้งและได้กำหนดให้เป็นประชากรในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวนไม่มากผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนจึงได้กำหนดให้เป็นประชากรในการเก็บข้อมูลทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่รับถ่ายโอนมาของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานดังกล่าวในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และแบบสอบถามที่ใช้วัดเจตคติหรือความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด สร้างคำตอบให้เลือกมาตรวัดแบบไลเกิร์ต (Likert Scale) และกำหนดค่าคะแนนตามลำดับดังนี้ ระดับความรู้มากที่สุดให้ 5 คะแนน ระดับความรู้มาก ให้ 4 คะแนน ระดับความรู้ปานกลาง ให้ 3 คะแนน ระดับความรู้น้อย ให้ 2 คะแนน ระดับความรู้น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ให้แสดงความคิดเห็นถึงปัญหาจากการดำเนินงานและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมา

3. แบบสอบถามก่อนการนำไปเก็บข้อมูล ได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความสอดคล้องด้านโครงสร้างหลังจากนั้นนำมาคำนวณหาค่าของข้อคำถามแต่ละข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาคัดเลือกเฉพาะข้อรายการที่มีค่าความสอดคล้องสูงกว่า 0.5 (อิทธิพิทธ์ สุวทันพรกุล, 2561) จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) เพื่อนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability) โดย

การศึกษาการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach) (Lee, 1990) ได้ค่าว่า 0.77 อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับประชากร

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์จากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ โดยตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อใช้ในการบรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรทำการวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ (Percentage) ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับการรับรู้ในด้านความรู้ความเข้าใจในภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน และระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 โดยใช้การวัดค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (σ) วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลต่อระดับการรับรู้ด้านความรู้ความเข้าใจในภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนและ เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติ โดยใช้การวัด t-test, One Way Analysis of Variance และ Scheffe

ผลการวิจัย

1. ด้านการประเมินการรับรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่รับโอน และระดับเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร S.D. ความรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเภทการวัด	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
การรับรู้	3.28	0.833	การรับรู้ระดับปานกลาง
เจตคติ	3.59	0.776	เห็นด้วยระดับมาก

จากตารางที่ 2 จะพบว่า เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพิษณุโลกมีความรู้ด้านการถ่ายโอนภารกิจตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$, $S.D.=0.83$) และมีเจตคติต่อ พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยมีความเห็นด้วยกับ พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$, $S.D.=0.776$)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการรับรู้ในด้านความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่รับโอน และเจตคติของเจ้าหน้าที่ต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจ และเจตคติต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำแนกตามเพศ

จำแนกตามเพศ	F	Sig.	t	df	Sig.(2-tailed)
ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	4.036	.045	-.229	463	.819

จำแนกตามเพศ	F	Sig.	t	df	Sig.(2-tailed)
เจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	1.133	.288	.882	463	.378

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับการรับรู้ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจำแนกตามเพศ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติ (t-test) พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีระดับความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจ และเจตคติต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำแนกตามอายุ

จำแนกตามอายุ		SS	df	MS	F	Sig.
ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ระหว่าง	9.681	7	1.383	2.022	0.51
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	312.595	457	.684		
รวม		322.276	464			
เจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ระหว่าง	5.254	7	.751	1.082	.374
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	317022	457	.694		
รวม		322.276	464			

จากตารางที่ 4 พบว่า เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจ และเจตคติต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำแนกตามระดับการศึกษา

จำแนกตามระดับการศึกษา		SS	df	MS	F	Sig.
ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตาม	ระหว่าง					
	กลุ่ม	30.195	2	15.098	23.881	.000
	ภายในกลุ่ม	292.080	462	.632		

การศึกษาการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จำแนกตามระดับการศึกษา		SS	df	MS	F	Sig.
พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม						
รวม		322.276	464			
เจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ระหว่าง	6.469	2	3.234	5.465	.005
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	273.410	462	.592		
รวม		279.879	464			

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อความความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และระดับเจตคติต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีความแตกต่างกันดังนี้ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส. หรือเทียบเท่า กับเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบระดับความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจ และเจตคติต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำแนกตามตำแหน่งงาน

จำแนกตามตำแหน่งงาน		SS	df	MS	F	Sig.
ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ระหว่าง	84.981	15	5.665	10.720	.000
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	237.295	449	.528		
รวม		322.276	464			
เจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ระหว่าง	45.250	15	3.017	5.773	.000
	กลุ่ม					
	ภายในกลุ่ม	234.629	449	.523		
รวม		279.879	464			

จากตารางที่ 6 พบว่า ตำแหน่งงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่แตกต่างกัน มีระดับความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตำแหน่งงานที่ต่างกันมีผลต่อความความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 มีความแตกต่างกันดังนี้ ผู้อำนวยการกอง/สำนักงานคลัง ผู้อำนวยการกอง/สำนักอนามัยและสิ่งแวดล้อม นักวิชาการการเงินและบัญชี นักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการสุขาภิบาล กับ เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนระดับเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่

แก้ไขเพิ่มเติม ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตำแหน่งงานที่ต่างกันมีผลต่อระดับเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 มีความแตกต่างกันดังนี้ นักวิชาการสุขาภิบาล นักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการสุขาภิบาล กับ เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้และเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจ และเจตคติต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

จำแนกตามตำแหน่งงาน		SS	df	MS	F	Sig.
ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ในการ	ระหว่าง					
ดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตาม	กลุ่ม	5.254	7	.751	1.082	.374
พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และ	ภายในกลุ่ม	317022	457	.694		
ที่แก้ไขเพิ่มเติม						
รวม		322.276	464			
เจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครอง	ระหว่าง					
ส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน	กลุ่ม					
พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม		2.306	7	.329	.542	.802
	ภายในกลุ่ม	277.573	457	.607		
รวม		279.879	464			

จากตารางที่ 7 พบว่า เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมและมีระดับเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมา รวบรวมข้อมูลมาจากรูปแบบสอบถามในตอนต้นที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้แสดงความคิดเห็นถึงปัญหาจากการดำเนินงานและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมา สรุปได้คือเรื่องการขาดผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ไม่มีความชำนาญในการปฏิบัติงาน การดำเนินการตามภารกิจที่ถ่ายโอนแต่ละด้านต้องมีทักษะและความชำนาญที่แตกต่างกัน เช่น ด้านการกำกับดูแลโรงงานจำพวกที่ 1 ผู้ปฏิบัติงานต้องตรวจสอบสถานประกอบการเพื่อจำแนกว่าเป็นโรงงานจำพวกที่ 1 หรือจำพวกที่ 2 และเป็นสถานประกอบการประเภทใด ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมซึ่ง หากผู้ปฏิบัติงานไม่มีความเข้าใจจะทำให้การตรวจสอบสถานประกอบการไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ นอกจากนี้ ประเด็นในเรื่องของการคำนวณแรงม้าของเครื่องจักรที่ใช้ในสถานประกอบการเพื่อจำแนกว่าเป็นสถานประกอบการจำพวกที่ 1 หรือจำพวกที่ 2 และเรื่องของการคำนวณค่าธรรมเนียมรายปีซึ่งหากผู้ปฏิบัติงานไม่มีความชำนาญในการปฏิบัติงานจะเกิดความผิดพลาดในการจำแนกประเภทของโรงงานและการเก็บค่าธรรมเนียม รวมถึงการตรวจสอบการป้องกันการก่อเหตุเดือดร้อนได้ในอนาคต

อภิปรายผลการวิจัย

จากการการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีศึกษาจังหวัดพิษณุโลก โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เปรียบเทียบกับ ระดับความรู้ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนจาก พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และระดับเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ด้านการศึกษาระดับการรับรู้ด้านความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิษณุโลก ต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีภารกิจที่รับโอนหลัก ๆ 3 ภารกิจคือ ด้านที่ 1 การกำกับดูแลโรงงานจำพวกที่ 1 ด้านที่ 2 การกำกับดูแล และรับแจ้งประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 และด้านที่ 3 การตรวจสอบกรณีโรงงานก่อเหตุเดือดร้อนในภาพรวมพบว่า

1.1 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระดับการรับรู้ด้านความรู้และความเข้าใจในภารกิจที่รับโอน อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีการรับรู้ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน จากแนวคิด ด้านการรับรู้ของ นิตยา สุภารณ์ (2552) ให้ความหมายว่า การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้รับความรู้สึกและแปลความหมายหรือตีความหมายจากสิ่งเร้าที่รับเข้ามา ผ่านการวิเคราะห์โดยอาศัย ความจำ ความรู้ ผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้ว ออกมาเป็นความรู้ ความเข้าใจ และชัดเจน ทองไทย (2556) ให้ข้อคิดเห็นว่าการรับรู้ เป็นขั้นตอนแรกของการมีพฤติกรรม แต่การรับรู้ เป็นเพียงตัวแปรตัวหนึ่ง เท่านั้น ในการเกิดพฤติกรรม ยังมีตัวแปรอื่น ๆ อีกมากมาย ที่มีส่วนในการเกิดพฤติกรรม เช่น ทัศนคติ บทบาท และความคาดหวัง ในบทบาท แรงจูงใจ ฯลฯ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการรับรู้มีความสำคัญต่อพฤติกรรมในแง่ที่ว่า ถ้าบุคคลรับรู้ถูกต้องแม่นยำ การแสดงพฤติกรรมก็จะออกไปในรูปหนึ่ง ถ้าบุคคลรับรู้อย่างไม่ถูกต้องแม่นยำ จะทำให้การแสดงพฤติกรรมจะออกมาในอีกรูปแบบหนึ่ง นั่นคือ การรับรู้มีส่วนทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน จากทฤษฎีดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีระดับการรับรู้ด้านความรู้ความเข้าใจในภารกิจที่รับโอนอยู่ในระดับปานกลาง อาจเกิดจากการมีความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินงานน้อยส่งผลให้ไม่มั่นใจในการดำเนินงานว่าขั้นตอนต่าง ๆ นั้นจะสามารถทำได้ถูกต้องตามวิธีการดำเนินงาน เกิดความไม่มั่นใจในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานที่ได้สอบถามมาในด้านบุคลากรขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานโดยเฉพาะ ผลการวิจัยนี้เมื่อนำไปเทียบกับงานวิจัยที่คล้าย ๆ กัน คืองานวิจัยของ (ชนัญชิตา มุลชีพ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์, 2564) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษา ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีมหา จังหวัดสุโขทัย พบว่า บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอศรีมหา จังหวัดสุโขทัย มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ในระดับปานกลาง เมื่อมีความรู้ในระดับปานกลางส่งผลให้เกิดความไม่เข้าใจในการปฏิบัติ และเสี่ยงต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการนำข้อมูลเข้า การส่งต่อข้อมูลในคอมพิวเตอร์

1.2 ด้านระดับเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 มีระดับเจตคติ อยู่ในระดับมาก (สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย, 2542) ได้แบ่งเจตคติของบุคคลเป็น 2 ลักษณะ

ดังนี้ 1) เจตคติเชิงนิมาน หรือเจตคติเชิงบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจเห็นด้วยชอบ สนับสนุนปฏิบัติด้วยความเต็มใจ เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในลักษณะของความพึงพอใจ และเห็นด้วย อาจทำให้บุคคลอยากกระทำหรืออยากได้สิ่งนั้น 2) เจตคติเชิงนิเสส หรือเจตคติเชิงลบ เป็นการแสดงออกใน ลักษณะตรงกันข้ามกับเจตคติเชิงนิมาน เช่น ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่นินดี ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม เป็นความพร้อม ที่จะตอบสนองในลักษณะของความไม่พึงพอใจ อาจทำให้บุคคลไม่อยากกระทำสิ่งนั้น จากลักษณะของเจตคติ ดังกล่าวระดับเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 มีระดับ เจตคติ อยู่ในระดับมาก แสดงว่าเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเชื่อมั่นในพระราชบัญญัติโรงงาน ว่าเป็นกฎหมายที่สามารถคุ้มครองประชาชนได้ และยินดีที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงงานดังกล่าว สอดคล้องกับ (ตุลยวดี หล่อตระกูล, 2563) ความคิดเห็นของบุคลากรสาธารณสุขต่อการถ่ายโอนภารกิจ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา: สาธารณสุขจังหวัด พระนครศรีอยุธยา พบว่า ระดับความคิดเห็นของบุคลากรโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในการถ่ายโอน ภารกิจโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน การให้บริการงานสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ และ ด้านการบริหารจัดการด้านเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งก่อสร้าง พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่าบุคลากรมีความกังวล และไม่มีมีความเชื่อมั่นในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากงานดังกล่าวจะเห็นว่าระดับการเห็นด้วยมากน้อยแปรผันกับค่าความเชื่อมั่นของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการรับรู้ในด้านความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ตามภารกิจที่ได้รับโอน และเจตคติของเจ้าหน้าที่ต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมกับ ปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า

2.1 ระดับการศึกษาและตำแหน่งงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ (ลลิตา พรหมปั้น, 2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติงานของกายภาพบำบัดไทยในงานสร้างเสริมสุขภาพ พบว่า นักกายภาพบำบัดที่สำเร็จการศึกษาสูง กว่าระดับปริญญาตรี ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความรู้และทัศนคติสูงกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้ที่เคยอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับหลักการสร้างเสริมสุขภาพมีทัศนคติและการปฏิบัติสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วม อบรม ส่วนผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ด้านความรู้และความเข้าใจในภารกิจที่รับโอนกับปัจจัยส่วนบุคคล ด้าน เพศ อายุ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ผลการเปรียบเทียบด้านระดับเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อ พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 พบว่า ระดับการศึกษาและตำแหน่งงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ทัศนคติคือความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่บุคคลมีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมอาจเป็นไปได้ทั้งในทางชอบหรือไม่ ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย จะส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ๆ ตามความคิดหรือความรู้สึกของตน จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาส่งผลต่อทัศนคติเช่นกันเพราะเป็นการสะท้อนซึ่งความคิดจากการเรียนรู้ ส่วน ตำแหน่งงานเป็นประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิบัติงานเป็นการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่จะทำให้เกิดความชำนาญใน หน้าที่และงานซึ่งต้องปฏิบัติ ตำแหน่งงานย่อมสะท้อนความชำนาญและความรู้แต่ละด้านที่ไม่เหมือนกันตาม ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ณัชชา เจริญไชย (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของประชาชนใน เขตกรุงเทพมหานครต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 พบว่า ประชาชนในเขต

การศึกษาการรับรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

.....
กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้การรับรู้ต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 โดยภาพรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าคนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลกมีแนวคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป ส่วน ด้าน เพศ อายุ และ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกิดจากการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับโอนพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่มีบุคลากรชำนาญงานเฉพาะด้านโรงงาน ซึ่งพบว่า สอดคล้องกับปิยพร กิตติเวช. (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการกำกับดูแลการประกอบกิจการโรงงานศึกษารณการโอนอำนาจในการกำกับดูแลโรงงานที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวม ต่ำกว่าห้าสิบลำแรงมาตามร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้สรุปการศึกษาไว้ดังนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กซึ่งประสบปัญหาด้านบุคลากร ด้านงบประมาณและด้านกฎหมายในการกำกับดูแลโรงงานดังกล่าว จากการศึกษาพบว่า จำนวนบุคลากรของเทศบาลที่ทำหน้าที่กำกับดูแลโรงงานยังมีจำนวนไม่เพียงพอและขาดความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการการศึกษาความรู้และเจตคติของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีศึกษาจังหวัดพิษณุโลก การรับรู้ด้านความรู้ที่อยู่ในระดับ ปานกลาง ด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อมูลดังนี้

1. การรับรู้ด้านความรู้และความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาบุคลากรของตนเองให้มีความรู้ความสามารถในด้านภารกิจที่รับโอนซึ่งเป็นนโยบายหลักที่จะส่งเสริมให้ท้องถิ่นได้เข้มแข็งและสามารถบริหารงานด้วยตนเองได้ ในด้านความรู้ในการปฏิบัติงานทางหน่วยงานที่ส่งมอบภารกิจได้จัดทำสื่อต่าง ๆ ในการเรียนรู้ ทั้งสื่อการสอนออนไลน์ และคู่มือในการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีหน่วยงานส่วนภูมิภาคที่สามารถให้ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการถ่ายทอดความรู้ดังกล่าวอาจจัดเป็นโครงการสำหรับการ Upskill หรือ Reskill ซึ่งการดำเนินงานตามภารกิจดังกล่าวสามารถสร้างรายได้ให้กับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นในเรื่องของค่าธรรมเนียมรายปี และยังสามารถป้องกันชุมชนให้มีความปลอดภัยจากการทำผิดพระราชบัญญัติโรงงาน

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเผยแพร่กฎหมาย และข้อปฏิบัติดังกล่าวให้กับผู้นำชุมชน เพื่อให้ชุมชนได้เรียนรู้ สร้างความเข้าใจให้กับชุมชนสร้างความร่วมมือร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐและชุมชน สามารถช่วยหน่วยงานภาครัฐในการดูแลป้องกันไม่ให้เกิดเหตุแก่ชุมชนได้

3. ปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปรับปรุงด้านโครงสร้างได้ และเป็นภารกิจที่จะต้องดำเนินการหรือมีโรงงานที่ต้องกำกับดูแลสามารถพิจารณาจ้างงานแบบ Outsource เพื่อลดภาระงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในด้านการพัฒนาทักษะและความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามภารกิจการถ่ายโอน

2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพในด้านความรู้และความเข้าใจในภารกิจการถ่ายโอนงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

กนกพร บุญนัตบุตร. (2560). *การศึกษาความรู้และพฤติกรรมของผู้บริโภคน้ำมันปลาในเขตกรุงเทพมหานคร*.

(สารนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ. (2559). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. สืบค้น 10 มกราคม 2565, จาก:

<https://www.dga.or.th/wpcontent/uploads/>.

ชนัญชิตา มูลชีพและกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์. (2564). การศึกษา ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ของบุคลากรส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 4(4), 39-52.

ชิดชนก ทองไทย. (2556). *การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ณัชชา เจริญไชย. (2562). *การรับรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ตุลยวดี หล่อตระกูล. (2563). ความคิดเห็นของบุคลากรสาธารณสุขต่อการถ่ายโอนภารกิจโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล(รพ.สต.)ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาสาธารณสุขจังหวัด

พระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิชาการอยุธยาศึกษา*, 12(1): 64-72

นิตยา สุภาภรณ์. (2552). *การรับรู้ของประชาชนต่อความอยู่ดีมีสุขในชุมชนบางไผ่*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราชพฤกษ์.

ปิยพร กิตติเวช. (2561). *ปัญหาการกำกับดูแลการประกอบกิจการโรงงานศึกษารณการโอนอำนาจในการกำกับดูแลโรงงานที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมต่ำกว่าห้าสิบลำตามร่างพระราชบัญญัติโรงงาน(ฉบับที่...) พ.ศ.....ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน.

พวงผกา บุญโสภาคย์. (2526). *คำบรรยายกฎหมายเกี่ยวกับอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.

ลลิตา พรหมปั้น. (2564). *การศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติงานของนักร่างกายบำบัดไทยในงานสร้างเสริมสุขภาพ.(วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วาสนา ยี่รงค์. (2563). การถ่ายโอนภารกิจสององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคในการถ่ายโอน. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์* 18(2), 27-57.

สมศักดิ์ สีนุระเวชญ์. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล. (2561). *การวิจัยทางการศึกษา : แนวคิดและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.